

Chương 267: Tôi muốn xin nghỉ, đi xem thi đấu

Nhưng mà, không đợi nhân viên trước mặt nói xong, Lâm Yên vội vàng ra một cái dấu tay im tiếng.

“Giữ bí mật... Giữ bí mật...” Lâm Yên nhìn về phía nhân viên nói. Lấy sức quần người của Vệ Từ Phong, nếu thật bị hấn biết...

“Đúng đúng đúng, giữ bí mật!” Nghe nói như vậy, nhân viên gật đầu thật mạnh. Đương nhiên, hấn giữ bí mật thì giữ bí mật, nhưng nếu người khác tự mình nhìn ra, chuyện đó không liên quan tới hấn.

“Thân tượng, tôi có một yêu cầu vô cùng quá phận ... Tôi có thể giữ phương thức liên lạc của cô không...” Nhân viên nhìn chằm chằm Lâm Yên, thân sắc có chút thấp thỏm.

Hấn đang mặt đối mặt giao lưu cùng đua xe Tử Thân Yeva truyền kỳ đường đua, không chỉ như thế, hấn thậm chí lớn gan hỏi phương thức liên lạc với Tử Thân đường đua!

Thế giới này thật sự quá điên cuồng...

Lâm Yên tiện tay viết một dãy số đưa cho nhân viên: “Có rảnh mời tôi ăn cơm ha, tôi phải đi thi đấu trước!”

Lâm Yên nói xong, cũng không quay đầu rời khỏi khu vực văn phòng.

Nhìn tờ giấy trong tay, nhân viên quả thực hạnh phúc muốn ngất xỉu. Thân tượng của hấn, mẹ nó thật cho hấn phương thức liên lạc!

Lập tức, nhân viên lấy điện thoại di động ra, gọi một cuộc điện thoại: “A lô... Tôi muốn xin nghỉ... Hà, không cho nghỉ? Vậy anh coi như tôi trốn việc đi, tôi muốn đi xem buổi thi đấu hôm nay!!!”

.....

Sân thi đấu.

Lúc này, ông cụ Hạ Định Khôn cùng Hạ Nhạc Phong sắc mặt có chút khó coi.

“Chị Yên?”

Thực mau, Lâm Yên rút cuộc lão đảo lắc lư đi tới.

“Không có việc gì, thi đấu bình thường.” Lâm Yên nói.

Theo giọng nói Lâm Yên rơi xuống, ông cụ Hạ Định Khôn cùng Hạ Nhạc Phong đều sững sốt.

Ở một bên, sắc mặt của Thang già giống như có chút khó coi, không nghĩ tới, cô gái này thực sự có giấy

phép người dẫn đường. Nhưng cũng không sao, để cho đội xe Hạ gia chạy một lần cuối cùng.

“Ây da, cô xem ôn ào chuyện này, thiếu chút nữa gây hiểu lầm.” Thang già cười cười: “Được rồi, vậy chúng ta cũng đừng quá lãng phí thời gian, đều năm chặt một chút, đã sắp bắt đầu thi đấu rồi.”

Dứt lời, Thang già xoay người rời khỏi.

Chờ Thang già rời đi xong, lúc này Hạ Nhạc Phong mới nhẹ nhàng thở ra, nhìn về phía Lâm Yên nói: “Chị Yên, làm em sợ muốn chết!”

“Tiểu Yên, xác định không thành vấn đề sao.” Ông cụ nhíu mày nhìn về phía Lâm Yên.

“Ông ngoại, không có vấn đề.” Lâm Yên cười nói.

“Ừ, vậy ông yên tâm rồi.” Hạ Định Khôn gật gật đầu, nhìn về phía Hạ Nhạc Phong nói: “Mau gọi Hạ Minh Khải tới, mười phút sau lên xe!”

.....

Lúc này, bên ngoài.

Một chiếc siêu xe chậm rãi ngừng ở một bên.

Vệ Từ Phong mang kính râm cùng khẩu trang màu đen, chậm rãi từ trên xe đi xuống.

Vệ Từ Phong được công nhận fans mê đua xe đáng tin, đội đua xe nào hấn cũng sẽ chú ý, thi đấu như thế nào, chỉ cần có thời gian, hấn cũng sẽ đích thân tới hiện trường.

“Tới rồi.”

Thực mau, nhân viên mang mắt kính trước đó, bước nhanh tới.

“Hôm nay cậu không đi làm?” Vệ Từ Phong nhìn nhân viên, kỳ quái nói.

“Làm cái rắm, hôm nay ông muốn bỏ bê công việc!” Nhân viên nói.

“A? Lúc trước không phải ôn ào muốn cống hiến một phần công sức của mình cho ngành đua xe sao, nhanh như vậy liên chán? Xem ra, thể nghiệm sinh hoạt cũng không dễ dàng.” Vệ Từ Phong cười nói.

“Cậu biết cái gì, tôi đây là bỏ bê công việc xem thi đấu!” Nhân viên vội vàng nói.

“Cậu không phải nói, đối với loại thi đấu cấp bậc này không hề có hứng thú sao.” Vệ Từ Phong liếc nhìn nhân viên một cái.

“Aiz, tôi đối với... Cậu không biết... Thật ra...” Nhân viên làm như muốn nói gì, nhưng cuối cùng vẫn ngậm miệng lại.

“Có chuyện gì vậy?” Vệ Từ Phong cảm thấy khó hiểu.

Glasp.com